

6-38-7

0.75

Arm	Pres.	C.	N
189	CCC	7	7.

Amor que viu

Elboix en dos actes y en prosa
original
de

Joseph Burgas

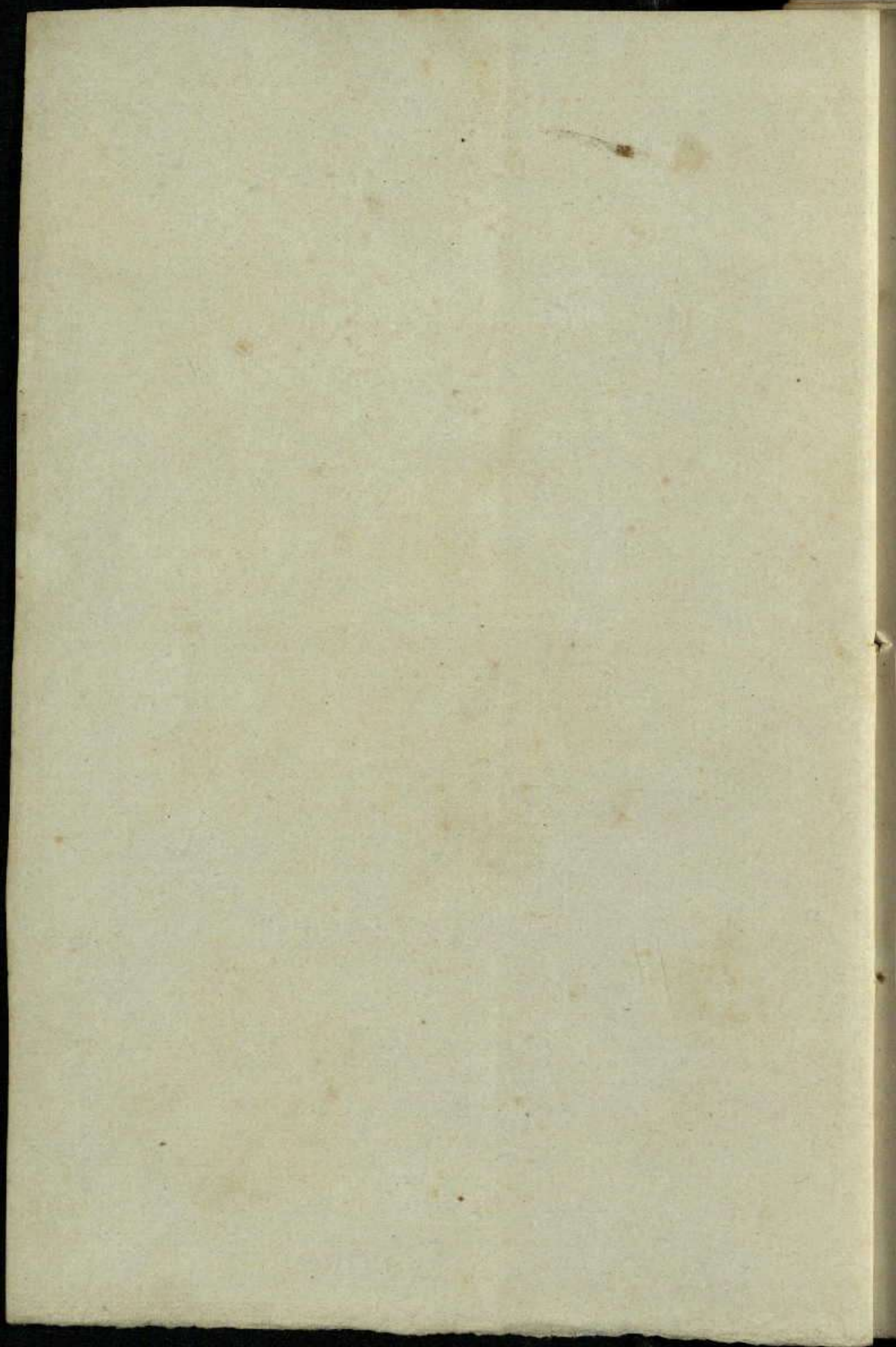
(Mayet)

- 1909 -

Barcelona

R. 323297

Ms. 524

Amor que viu

—

James Fox

Personatjes

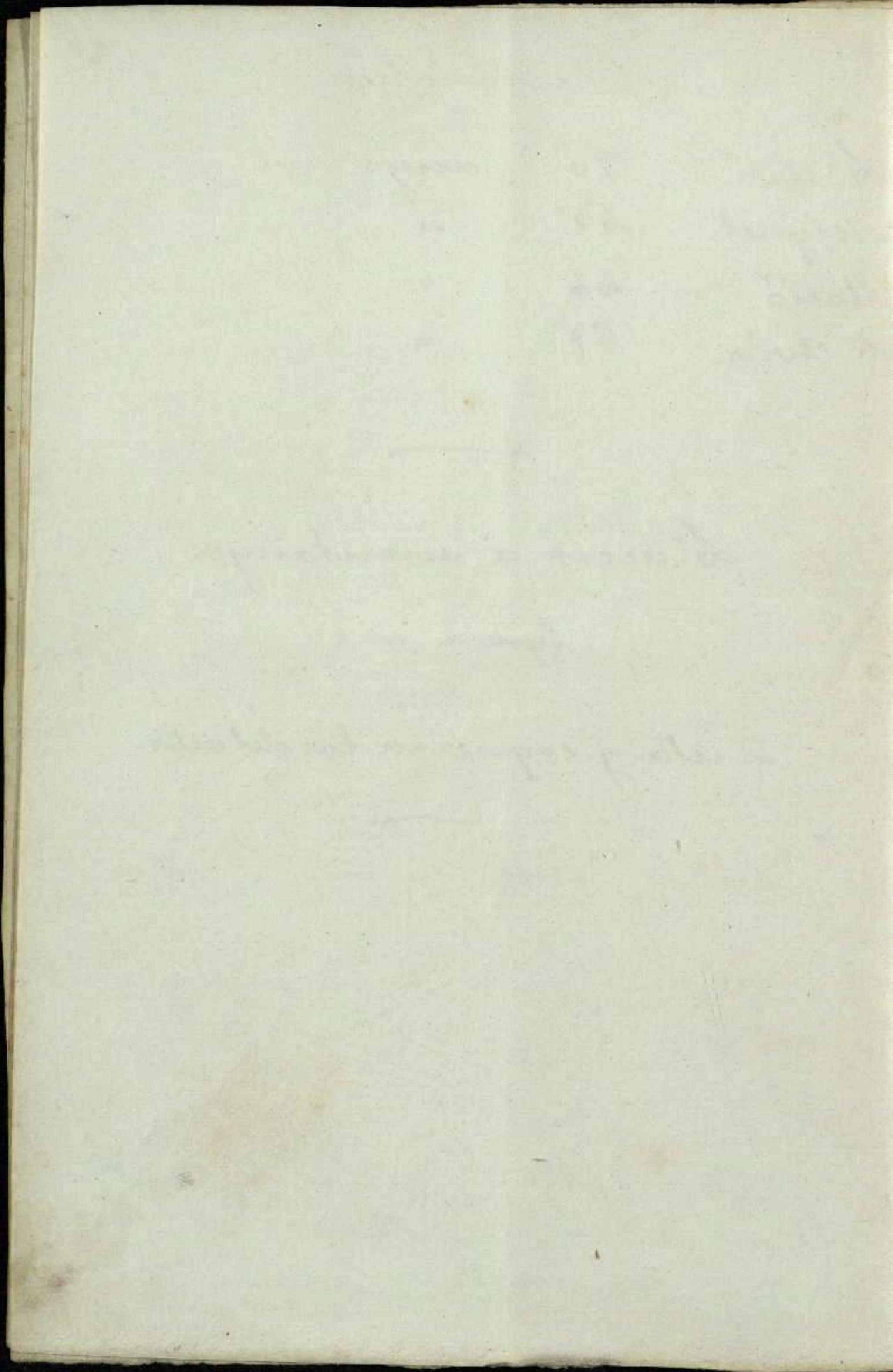
2

L'avi	70	anys
Miquel	25	"
Marió	22	"
do'avia	67	"

L'acció a montanya

Epoca ara

Dreta y esquerra las del actor.

Acte primer

3

Decoracio

Sala blanca humilment
pessada. Gran porta reculta-
da al foro, y un altre a l'es-
querre que dona a les ha-
bitacions de dins.

Son las tres de la tarde.

Al aixecarse el telò apa-
reixen a escena l'avi y l'avia.
Aquell assentat a l'esquerre
primer terme y l'ella també
assentada en un altre cadira
y aprop d'ell.

[Faint, illegible handwriting on aged paper]

4

- Escena primera -
L'avi y l'avia
-

Avi- Sobrevixes massa. Y tot
per una fillota mala
dona que la par en
va malmetre.

Avia Per doberta que sigui
una filla, sempre serà
filla, sempre serà un
tros de mas entranyes.

Avi Es cert.

Avia Endemes, no m'negaràs
que la Marió si ve
estimar a n'aquell
bretol de Maties, va
ser perquè la noya

ignorable qui era ell.
Va ensileornarla, va
enganyarla.

Avi

Ens hagueris cregut a
mesaltres, no li auria
passat do que li ha
passat; be prou li
varem dir que en
Maties era un mal
home y sense cor y
que no s'hi casaria
ab ella, sino que totes
ses paraules eran fal-
ses com ho era son
cor.

Avia Pero no m negares,

que quan veure ferti⁵
aquestes atencions,
l' amor estava ja massa
arrelat en son cor y la
Marió no podia deixar-lo
tan facilment.

Avi Be, be; deixem-lo corre
y que se la compri per
alli hont vulga.

Avia Can mal cor tindràs
y consentiràs que la
nostre filla siga una
perduda, tot per no
haber-la perduda de
quan ella misma tor-
na a n' aquesta casa

à demanar nostre per-
dó?

Avi. Hei barem fer totes les
advertències que nus
parees podem fer a sa
filla y no ens va crea-
reurer tant sols, sino
que desoveints nostres
consells sen va anar
de aquesta casa pera
ser joynia de aqueix
vil homeuot.

Avia. Es nostre filla, Jordi.
Tringali compadiment
y perdona-la pera que
vinga al nostre aprop.

Avi ¿ Al nostre aprop? y ⁶
que dirà totom de nos-
altres si ve al nostre
aprop? ella ha deshoer-
rat aquesta casa, a
nosaltres, femmes beai-
xar la cara. Vols que
tinguem que beixarli
encara més? Si s'hi
haguis casat ab ell,
en nom de Deu, lo
passat passat, pero
es que una la nostre
Marió ja no es com
les altres noyes pures
y sans taca.

Avia Jo me la estimo a
la Marió y si tu em
negas tenirlo nova-
ment al meu aprop,
la pena que aeny
m' escola, acabarà
per ~~po~~ durme al
cementiri.

Avi Calla, calla, no les
digués aquestes coses,
Susagna.

Avia Tu ho vols, tu em
trindras la culpa de
que m' mori.

Avi No, no, que no la trin-
dri jo, que la trindrà

ella.

7

Avia En, tu, la triendas, per-
que no vols perdonar-
la, perquè no vols que
torri al meu aprup,
perquè jo me la esti-
mo a la Marió, perquè
ella ha sigut l'alegria
de aquesta casa y la fe-
licitat teua y meua.
Y jo sense ella patixo,
y patint em moriré,
y si m' moro tu ve tri-
dras la culpa y te-
minne la culpa en
la consciencia hi tri-

dras un pes, y teni
ti un pes no viurás
tranquil y no vivis
tranquil també et
morirás, y morinte
viurás al meu fosar
y en el meu fosar hi
estareu junts y allí
jo no te estimaré
y te odiaré perquè
tu m'hasuras tranquil
la culpa de que jo
m'hasgi mort, Veto
agui.

Avi Calla, calla, que m'
fas entenbolir els ulls

y exir les lloigruines.
 Signa en nom de Deu.
 En la uols, donchs
 que torni, y en praus.
 Sue torni are mateix
 si uols y jo que me
 en alegrari també
 que torni, y fins la
 perdono hi tot desde
 arí y me la estima.
 ri com me l'estima-
 ba abans y... Vaja.
 que la muy veure
 y petonejarla y abra-
 sarla y estimarla

a la meua filla,
perque jo també pa-
teixo y no puch fer
mes el fort y menes
puch deixar de ven-
rela mes temps.

- Escena II -

Dits y Miquel

Miq (Que haurà estat exaltant
fa un rotlet desde la
porta la conversa
del avi de de l'avia)
Gracias deu meu!

Avi Com?

Miq Si, ho he sentit y donco
les gracies a deu perque
la perdoneu a la

9

Mario, y si volen y
em creyen dignu, jo
m'hi caso ab ella y
casartrhi ab la Ma-
rio ningú en tindrà
res que dir de ella y
vosaltres tindreu que
baixar la cara y
aquesta casa no serà
deshonrada.

Avi Cert, pero a les hores,
te se'n miraran de tu
y tu tindrás que bai-
xarla la cara.

Mig Ay de aquell que se
n'enriqui!

Avia si, si Miquel. Tu ets
llo', tu també te la
estimas a la Marió
Miqui. Y molt que me la
estimo. Desde nauo
que me la estimo.
Encare me'n recordo
de quan jingaleau
juns, de quan dor-
niem plegats. Sem-
pre la he estimada,
pero ara, es a dir, des-
de que veig ser home
me la he estimada
diferent molt dife-
rent.

Ovi Com vols dir?

10

Mig Deue me dir he ayraudu
com se ayria a' una
promesa, a' una do-
na ab qui ha de com-
partir tota la vida y
tota la felicitat. a' bon
seguir que si li haques
a' la Marió que lu
volia, ella també
m'hauria volgut
a' me mi; pero sem-
pre me s'ha donat
vergonya de dirli
que lu volia, perquè
jo era pobret, perquè

ella es digne de altre
home que no pus jo,
perque jo no trich
res, perque jo res po
dia donarli, no mes
que cor, això si de
cor molt, molt, y si
ab el meu cor me te
prou, serà molt fe
lissa la Maria.

Avi Pero... ¿about la trova
rem? Lúis sabe about
es pera amar a' tro
barla,

Mig Aprop, molt aprop
de aqui.

Avia Com ho sales?

11

Mig Perque desde que tu
Matias va deixarlo,
que cada dia ens ve-
gem, que cada dia
ve aqui.

Avi Aqui a casa?

Mig Si, a veurem, a sapi-
guer de sa mare que
sapigué estalea malalta,

Avia Pobreta filla meua.

Avi Lemis cor!

Mig Ne esta imparedida,
Eudemes que jo, com
que la pobreta no

tenia que menjar, jo
del meu dinar li quar
daba quelcom per
donarli, pero que no
es moris de fam la
prebra.

Avi Gre us habias dit?

Mig Jo he prou volia dirho
pero tenia que m re-
nyeriu y aleshores ella
no hauria tornat, y
no tornant, jo no hau-
ria pogut donarli res,
y no donantli res, se-
hauria mort la Ma-
rio per falta de menjar.

Avia Per noble.

Avi Ets bo, Miquel, ets tot un home. Si ella et vol, casati en nom de deu y si queere felissios.

Mig Em creyeru digne de ella, y de nosaltres?

Avi Si, si, molt digne.

Avia Pobret Miquel!

Mig Donchs cre hi vaig a veure si la trovo pera ferla tornar al nostre, aprop, pera dirli que la perdorem, que ja pot tornar ab nosaltres, a n' aquesta casa,

y dirli que si em vol
em caso ab ella y que
si decaas ens casarem
pronte, molt pronto,
perque tuch dugas
missas recullidas y
ab dugas missas ja es
terminu prou pera ca-
sarvos y ab les vint
pessetas que guanyo,
ja em terminu prou
pera viure els tres

Avi Els tres?

Mig Si.

Avia Com se enten?

Miq. heu Mario, el seu nin y ¹³
jo?

Avia el seu nin?

Avi. he un nin.

Miq. si

Avia Angel de deu.

Avi. brunià pura.

Miq. 3 que es mes maco que

un sol. he una carona

de angels. si el vege-

sui. Bot pastat a sa

mare, igual que la

Mario de maco, ab

uns ulls bellugordis-

ses y uns com les es-

trelles; nos molt ros

y una boqueta com

me prinyonet, y me
esprinyuet... Lenni espiu
quet!

Avia ay Senyor!

Avi Cuyta a' leuscarla, curta
que l'volem conuertir,
que l'volem reuerir.

Miq Si, si que hi corro. Ja tor
no, ja torro y que no
torrare' sense ella y el
sen miu. (Se'n va pel
fore precipitadament.)

— Escena III —

Dits nous Miquel

Avi ; Me miu!

Avi Ay Senyor!

Avi Dm que es tot prestat
à n'ella.

Avia Lluen deu ser de maco!

Avi Ros, tot ros com ella.

Avia Ves, pobreta, sola y ab el
mri! Y hauries tingut
tan mal cor de no per-
donarla à la nostre fi-
lla?

Avi Es que si, pobreta! Be,
be, no hi pensem, no
hi pensem y estiguem
alegres que aviat la
veurem a la nostre
filla, y tot es passat
y no cal pensarhi.

Avia Ves pobre Miquel! Deue
n'es de leu.

Avi I qui amagat ho deya!

Avia Deue deu habe patit el po-
lissio.

Avi Massa. Això de estimar y
no dirho, es horrible. Be
prou que ho si. Encare
me n' recordo de quan te
volia a tu. E' estimava
y me n' donava vergo-
nyia de dirho. Deu pati!

Avia Boijot, mes que boijot!

Avi Oh, si! I que si no te ho
arribo a dir que t' volia
de pena hauria mort.

Avia Que trigor aquell.

Avi (Mirant per la porta) Mi-
ra, ja ve. I ve sol ab el
nir, tot corrent y ale-
groy: Ja es aqui.

- Escena IV -

Dits y Miquel (ab
el nir.)

Mig (Entrant,) Mireusel, mi
reusel!

Avia ; Ay Senyor! I que es bu-
faret!

Avi Si sembla una nineta
d'aquestes tant maynes
que pintan en els cro-
mes.

Avia Pero, y ella; ahont es
la Mario?

Miq No ho si. M' han dit que
havia sortit y no ha-
via dit hont t' anava
Com que jo m' concei-
xen y saben tot això,
els he dit el que feya
el cas y me m' he eudut
al nin deixant dit que
quan hi arives la Mario
li digressin que jo hi
havia estat a leuscarla
pera portarla a qui
perque vesatres jo la
perderemabem y que

no troventla me n en-
 duya al vii y que ella
 viiques tot seguit sense
 tenir por de res ni do-
 narse vergonija.

Avia 3 vidra?

Avi deu sab.

Miq jo crech que si.

Avi Enidra por y se n dona-
 ra vergonija

(Se sent trucar suament
 a la porta del fondo).

Miq Ella!

Avia Ella?

Miq Si: Es l'hora que sol
 venir tots els dies y la
 senyal ab que truca.

(Miquel corre a obrir-la;
l'avia s'alsa comy espere-
rout rebrela en sos brassos,
y l'avi de peu esperant
també) Passa... res de jo
Mario Abont son els pares.

Miq. (Senyalant-loshi) Miratels
Mario (Veientlos y corrents a sa ma-
ri) Mare, mare meua!

L'avia Filla, filla de mon cor!

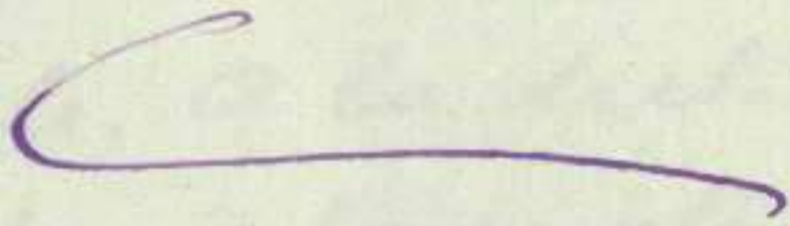
Miq. A la fi! (Quadro); Pobre
Mario!

Bellò ràpit.

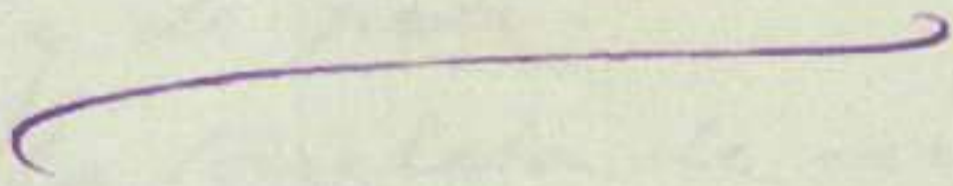
Fi del primer acte

?

Amor que vive

Acte 2^{on}

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Acte segon
—

Decoració
—

Acte segon interior regularment amoblada. Porta a l'esquerra practicable, a la dreta foro un llit parat; cadires etc.

Son las vuit del vespre.

Al aixecarse el teló apareixen a escena, l'avia y Marió. Aquella asseguda en un silló a la dreta primer terme y la Marió prop a son mare y de peu.

Dessobre la tauleta de nit, una llum encesa; Curt silenci.

—

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

- Escena primera -

19

Mario y l'avia
-

Mario Ah! Pobre mare meva!
Jo en tinc de tot la
culpa.

Avia Mario, Mario del meu cor!

Mario No, no vuy que moriu!

Avia Me trovo tan malament!...

No, si no en tens tu la
culpa, la te aquell ho-
mevet que va endur-
tament a tu del meu
aprop. No, tampoch la
te ell, tampoch. Va ser
la alegria de veuret
altre volta. Jo m'creya
jà no veuret y deu

va durtem, filla meua
bonina alegria al reco-
lerar aquest tresor.

Marió Ho deuen a' ri' en Miquel
que va fer per mi lo que
m'ingri hauria fet. Si no
hagues estat per ell, que
fora de mi a aquestes
hores?...

Avia Pubre Miquel.

- Escena II -

Dits y l'avi' (esquerre)

Avi' De que es parla?

Avia D' en Miquel parlavem.

Avi' Carateus de xicot. acaba
de ferme una...

Avia Beue? que ha fet?

20
Avi No us espantem, no ens
espantem, que afortunada-
ment no ha estat res.

Mario Deu meu!

Avi Are al plugar, tot canvi-
nant, li explicava à
n' en Fialó que es casa-
ta ab la Marió y se li
ha escanyat el riu y...
Rediastre! Sort de la sort
que t' agafat tot seguit
que si no... Jo m' creya
que t' havia escanyat.

Mario Oh!

Avia Sort!

Avi De pech se m' ha anat,
no t' pensis.

Avia 3 ahontes are?

Avi se le han endut en Rafael
y Jepa per distreurel
perque volia anar a
trovar a n' en Talo a
que li dones satisfac-
cions del per que aquella
rialle. Li aguessin vist.
Tan mansoy que subla
y tan bon jay. Redena,
ni ha deixat parat.
Cren que l' terra ben
amarrat y que n' han
ria fet feyna si no
el deturo

Mario tot per mi!

21

Avi Donchs que t'pensaves.
Vens, això es un home!
Be, y digas. Sabras esti-
marlo?

Marió Al tota l'anima.

Avia Ell t'estima molt.

Avi Massa y tot. No tothom
ho faria això de casar-
se ab una dona que
te un fill ab un altre
y sense serhi casada.

Marió No que no ho faria
ningu. (Pausa breu)

Avi (A l'avia) Ya has prés
la medicina, tu?

Avia Si, si, ja la he presa.

Avi I com ens trovem?

Àvia Millor, molt millor.

Àvi Això va ser no mes el
cop, l'impresio de veu-
re a ta filla.

Mario Feya tant de temps!...

Àvia Com que may te habies
moyut del meu ayrop...

Àvi Y el soprà, com està?

Mario Bnan vulquer.

Àvi Donchs somi, que aquell
es capras de tornar deu
me ajut a quina hora,

Àvia Donam el bras, Mario.

Boixarè a boix, aquí
m'aburreixo.

Àvi Ves que no fem el va-
lent, que deveyades...

Marió 3 deuen que baixi.

Avi Bueno, donchs...

Marió Donenli el bras, pare,
que jo arreglaré el llit en
una esgarrapada.

Avi Cuíto. No te entretinguis,
donchs.

Avi Apa donem el bras y ves
a' procli a' proquet. (L'avi y
l'avia desapareixen)

— Escena III —

Marió

(Aquesta endresa la sala,
fa el llit y un cep llesta
dir.) ¡Pobre Miquel! Ell sí
que me estima! (Va per
sortir y estopa vís en Mi.)

quel que entra.)

- Escena IV -

Dita y Miquel

Miq. Mario!

Mario ¡ah!

Miq. Et he espantat, Mario?

Mario No, que no m'has es-
pantat.

Miq. Mario! (Veient que queda
trista y com si aures a plo-
rar) Heu teus?

Mario Res... no res.

Miq. Oy que si. Digamho. Els
teus ulls semblan rindi-
car mes llagrimes; com
si aressis a plorar.

Mario Oy que no.

Miq Done no m'estimes?

23

Mario Si que te estimo.

Miq Donchs perquè te entriste-
xes.

Mario Perque t'estimo, perquè...

Miq Digas, perquè?

Mario Perque el pare m'ha dit
que te hauries becollat
ab en Falò, perquè ha
estat per culpa meua.

Miq Oy que no per culpa te-
ua. Ha estat perquè
se m'ha enriquit al
dirli que m'assoua ab
tu.

Mario Perque soch inadigne de
tu, perquè tu no deu-
rias volguerme.

Miq Berque, Mario, perque.
Mario Berque estat una mala
dona, perque he estat
d'un altre home, per-
que... (Plorant.)

Miq Mario, Mario. ¿que se
me n' dona, y que hi fa
que tu hauris estat si-
cure ja n'estas empene-
didor y ja no te l'estimas
y m'estimas a mi?

Mario Jo no m'ho creya que hi
haguessin homes dolents,
jo no m'ho creya que fos
engany aquell amor,
aquell cariny que ell
em donava y em jurava.

24
Com que jo l'estimava,
em creya que ell també;
com que jo no mentia,
em creya que ell tampoch
em mentia.

Mig Jo en tinc la culpa.

Mario Perque, perque, Miquel?

Mig Perque no vau dirho que
et volia jo... Si t'ho ha-
gues dit, potser que m'
haguessis aymat y si
m'haguessis aymat ja
forou casat y aqueix
nuis fore nostre y no
hauries tingut de baixar
la cara y els teus pares
no te haurien tingut

de perdonar y... Be, dexem
ho correr. Anem a sopar.
Demà enllistimen els pa-
pers y el mes entrant el
casori; No'n parlem mes
de lo passat; femmes com
te que res hi ha hagut.
Apa anem.

- Escena ultima -
Dits y l'avi.

Avi (Entrant adelerat) Correu,
correu fills meus; correu.

Mig Deuè? Deu passa.

Avi Deu mare, la mostre ma-
re es mort!

Mig Deu!

Mario Oh! Deu mare!

Avi (Anantseu); Veniu, cuiteu!

Mario Ay! las fersas em maneu.

Miq Mario! Mario!

Mario Anem, anem a veure la
v mare. (Desapareixen.

Despres de un llarch silenci
torna plorant amargament
la Mario y es deixa carre
sentada en una cadira.

Despres de un altre silenci
molt mes breu, entra en
Miquel tot tris y al entrar
enlayrant la vista al
cel lleusa un sospir.)

Miq (Entre si y ab veu acou-
dolida); Morta!... (avan-

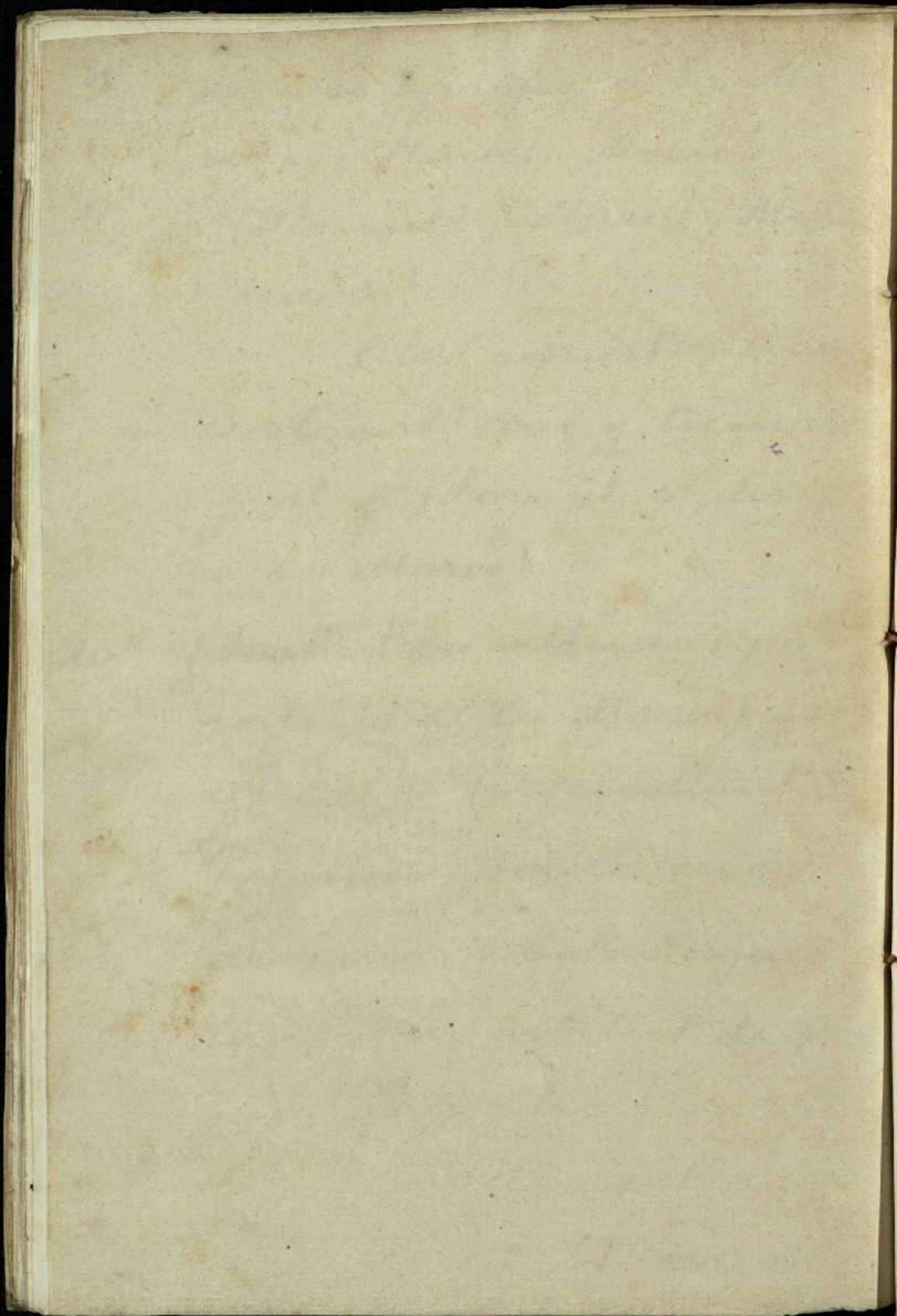
sa y se apropia a la Ma-
riò) ; Mario!... Mario!
Mario (Plorant) ; Mare! ; Mare
meva!

(En aquest moment
entra l'avi y tremole-
jant y plorant es dirigeix
a la Mariò)

Avi (Sentint les ultimas pa-
ravelas de la Mariò) Es
al cel!... (Agenuollantse)
Preghem per la seva
anima. (Ets s'agenu-
llan y en actitud de pre-
gar. Quadrò.)

Felò ràpit

- Fi del Acte -

Aquesta obreta fou
estrenada com a prova d'
ensaiig en el teatre del "Cir-
col de Propietaris de Gracia,
la vella del 19 de Jener de
l'any 1909

[Faint, illegible handwritten text]

/1006391055